

Engångsromantik

Det ösregnade och hon
kom in genomvåt i butiken
Han släppte in henne i
badrummet och gav henne
Sin egen rena Badhanduk

De drack The bakom
draperiet i Pentryt.
Skrattade och talade
om livet.

Hon tog tag i hans hand
Och hans läppar snuddade
Längst med hennes hals
Sedan sedan . ..

Såg han henne inte förrän en
sen kväll, då hon spanade och
tittade in i skyltfönstret.

Han kunde ha gett henne vad
som helst,hela butikens dyrbara
Antikviteter.

Men hon ville bara ha ett bultande
hjärta att älska över alla gränser.

Men det kunde han inte ge henne
För de hade ju båda någon att vara
med,i vått och torrt, som de inte
kunde bryta mot. (och det 6 :te
och 10:de budordet)

När hon gick iväg med klackarnas
Hårda steg mot asfalten.
Och Ödets guldklocka slog 12 slag

fastän den bara var strax efter 9

Så brast skölden inuti och en salt
tår kröp fram längst kinden mot
läpparna. Han ställde sig i mörkret
mellan Träfigurena Nelson och
Napoleon greppade tag om deras
axlar och gav till ett tjut rakt ut.

Den gamla Operettsångerskan
och lärarinnan i våningen ovanför.
Avbröt plötsligt sin väninna
-Scch snälla Vera. Jag tyckte jag
hörde ett stora C med sådan
innerlig kraft nästan bara Jussi
klarade av att mäka med.
Märkligt?

Nere vid butiken satte han på
Larmet och gick ut bakvägen

De möttes aldrig någonsin igen
Men minnet av två heta hjärtan

I en Antikbutik efter ett regnoväder
Lever kvar i två människokroppar